

قانع خورشید

گولبہ هارِیک

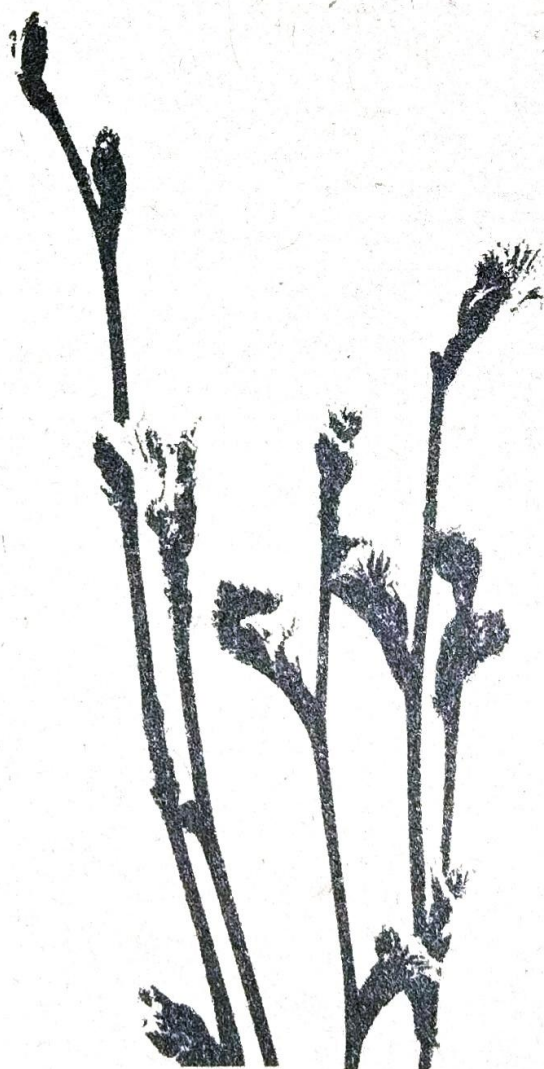
لہم پاییزی عومرہمدا دہ پرویت

کتاب (مارہ) ۶۳

پروژه ی بیری میانره و (۶۳)

گولبه هاریک لهم پاییزی عومر همداه پرویت

قانع خورشید

ناوی کتیب: گولبه هاریک له م پاییزی عومره مدا ده پرویت.

بابه ت: کورتيله چیرۆک

نووسهر: قانع خورشید (۱۹۸۲ز-)

دیزاینی بهرگ: ماج گرافیک

دیزاینی ناوه وه: ماج گرافیک

بلاوکار: ریکخراوی هاوسانی و ناوهندی رینوین

تۆبه تی چاپ: یه که م (۲۰۲۱)

چاپ: ناوهندی رینوین

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

نرخ: (۳۰۰۰) دینار

ئه ندله ی لاپه ره: (۱۲×۱۹,۵) سم

ژماره ی لاپه ره: (۱۳۶)

ژینک (ISBN): ۹۷۸-۹۹۲۲-۶۲۶-۹۹-۴

له بهر یوه بهرایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان، ژماره ی

سپاردنی (۱۱۱۶) ی سالی (۲۰۲۱) ی پی دراوه

مافی له چاپدانه وه پارێزراوه ©

ناوهندی رینوین

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سلیمانی - بازاری ئاوباریک - نهۆمی یه که م
بهرامهر کاسۆمۆل - دوکانی ژماره (۶۶)

هاوسانی

بو پهره وهرده و مه عریفه

www.hawsani.org

Hawsani هاوسانی

facebook.com/miyanrewi

t.me/hawsani

باشووری کوردستان

پیشکشه به و گوله به هارییهی درهنگی گه یشته و پاییزی
ته مه نی کردممه وهرزی شکوفه و خوچه کردن!

گولبه‌هارنگ له‌م پاییزی عومرمدا دهر ویت

لەم زەمانى ناسوپاسىيەدا، ھەرچى سوپاس و ستايش
ھەيە بۇ تۆيە ئەى پەرۋەرئىنى دانا و توانام و لەم
رۆژگارى بېرىزى و قەدرنەزانىنەدا ھەزاران دروود
و سەلام بۇ سەر پىغەمبەر و يارانى بەۋەفا و چاك و
خانەۋادەى بالا و پاكى.

گىرآنەۋە شىۋە و قالبى زۆر و جوراۋجورى ھەن، لە
رۆمان و چىرۆكى دريژ و تۆقلىتەۋە بىگرە تا دەگاتە
چىرۆكەلە يا تىرۆژەچىرۆك. ھەريەك لەو شىۋازانە
ھونەر و فورمى خۆى ھەيە و ئەو شىۋەيەيش، ئەمىيان
لەويان جيا دەكاتەۋە. ئەلبەت مەرچ نىيە گشت رۆمانەكان
رېك يەك بن و ھەموو كورته چىرۆكەكان ويك بچن،
ۋەلى ئەۋى ھەيە ئەۋەيە دۋاجار خالە سەرەكى و
رېشەيىەكانى ھەر قالبىكى گىرآنەۋە دەچنەۋە سەر يەك
و لە بنەماكانى قالبىكى ترى جيا دەكاتەۋە.

كورتىلە چىرۆك، ھونەرىكى كۆنى نويىيە. كلىلە و
دمنە شتى فرەى تىايە، لە چەندىن ئايەتى قورئاندا
-ۋەك ۲۵۹ى البقرة و ۲۶۶ى ھەمان سوورەت- لە
سى-چۋار دىردا داستان و بەسەرھات و پروداۋى
گرنگ و پىرمانا دەخوينىتەۋە. لە گولستانى شىخ
سەعدى شىرازى و فىە ما فىەى جەلالەدىنى رۆمى

و زۆربهی شیعر و بهرهمه عیرفانییه کاندای
نموونهی زۆری وای بهرچاو دهکه ون. تۆلستوی
دنیایهک ورده شتی وای جوانی ههس...

ئێستا شیوهیهکی تری کورتیله چیرۆک پهیدا بووه،
چه ندوشه ییه، یانی ئهوپهری دێریک یا دوو دێره.
هه ندیک که سیش زیده روویان کردووه و چیرۆکه لهی
یه کوشه بیان نووسیوه!

ئه م کورتیله چیرۆکانه ده بیته وه ها بن، خوینه ر خوی
وینای زۆر شتیان له پالدا بکات و میشتکی دنیایهک
رووداوی تری شاراوه بو ناو به سه رهاته که زیاد بکات،
یانی ئه وه یان له باردا بیته و سییه ریان وه ها کشابیته،
توی خوینه ر گورجی بزانیته چیی تریان له ناو هه ناودایه.

خوینه ر بو تیگه یشتن له م جوهری چیرۆک، پیویستی به
زه یینیکی رووشن، بیریکی تیژ، خه یالینکی ساف و وریاییه کی
زۆر هه یه، هه ندیکیان دوو سی مانا ده به خشن، بریک له
ماناکان شتی ئاسایی و سادهن و هه یچ قوولاییه کیان نییه،
وه لی کاتیک به مانا و پروویه کی تر لیکیان ده ده یته وه، په ی
به مانایه کی قوول و مه رگه ساتیکی مه زن ده به یته.

ئه وی راستی بیته من لافی چیرۆکنووسی لی ناده م و
بروایش ناکه م له م ژانره دا سه رکه وتوو و لیژان بم و
نیازیشم نییه کاری تیدا بکه م و خومی پیوه قال بکه م،
به ئیشی خویشمی نازانم، به لام ئه له قی زۆر هه زم
به خویندنه وه ی چیرۆک و گیرانه وه یه به هه موو
شیوه کانییه وه و تا پیم بکریت، واز له خویندنه وه ی

٩
ئەدەبیات بە گشتی و چیرۆک و رومان بە تایبەتی
ناهیتم.

لە گەل هاتنی پەتای کۆرۆنا و ڕاگەیانندی قەدەغە
هاتوچۆدا، لەو ماوەیەدا لە مالهۆه بووم، دەر فەتی باشم
بۆ ڕەخسا و بە دلی خۆم کتیبم خویندەو، لەوانە:
یەک دوو رۆمانی دوستویشکی و هەموو بەرھەمە
عەرەبییەکانی جوبران و سیدھارتای ھیرمان ھێسە و
چەند شتیکی تر، ئیتر وا دەزانم بەھۆی ئەم کانیاو
ئەدەبی و مەدەنی و کۆمەڵیک مانا دابارینە ناو
میشکەدا و لەخۆوە کەلکەلەئەو ئەوێم کەوتە سەرھۆ
لە قالبی کورتیلەچیرۆکدا دایانبرێژم، ئیلاھامی ئەم
چیرۆکەلانە لە ماوەیەکی زۆر کەمدا بوو، ڕێک لە بیرمە
یەکەم دانەیانم ڕۆژی ٢٠٢٠/٣/٢٦ نووسی و نەچوو
دوو ھەفتە نزیکەئەو ھەموویانم تەواو کرد، دواتر چکی
کرد و ھێچی ترم بۆ نەھات.

ئەم کورتیلەچیرۆکانە، لە یەک ئاستدا نین، ھەیانە
کەمیک درێژ و ھەیانە کورتترن، ھەندیکیان ڕاچەلە کینترن
و بریکیان سادەن... ئەوێ خواناردووێتە ئەمانە بوون
بە بێ زۆرلەخۆکردن. ئومید دەکەم ئەگەر کەمیکیش
بووێ دڵ و میشکی خوینەر ڕابگرن.

جگە لە کورتیلەچیرۆکەکانی خۆم، چەند چیرۆکەلە یەکی
دانسقەیشم کورداندوو و بۆ زیاتر سوودمەندبوونی
خوینەرەن وەک پاشکۆیەک دامنەن، بەو تێبینییە
ئەوانەئەو ھەرمگێراون شیوەکەیان لەوانەئەو خۆم

جیلاو از ترن و له جوړی په کجار کورته کانن.
ناوی نووسه ره کانیشم نووسیوه جگه له کوتا
دانه یان که دهمز انم نووسه ره که ی ئیرانییه و له چ
کتیبیکدا بلاو کراوه ته وه، وهلی نه کتیبه که م دهست که وت
و نه له هیچ وار که یه کیشدا ناوی نووسه ره که ی هاتبوو!

وا دهمز انم بو هممووان پروونه، کورتیله چیروک خوی
به ته نیا و به سه ریه که وه بو خویندنه وه خوش نییه،
ده بیت وهک هه وینیک لیی پروانریت و نووسینی تری
پی بمه یینریت یا وهک شه کر و خوی و به هارات سه یر
بکریت و به هو یه وه تام بدریته نووسین و وتاری
په رومرده یی و فیکریی تر.

خوا هممووان بو چاکی و پاکی و جوانی رینوینی بکات
و گشت لایه بیاته سه ر حق و خیردا.

قانع خورشید - صمود

۱۱ / ربیع الأول / ۱۴۴۲ ک

۲۸ / ئوکتوبه ر / ۲۰۲۰ ز

گولپه‌هارنگ له‌م پاییزی عومردمدا دهر ویت

۱۱

ته نيا حاجی

Tanya Haji | ته نيا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چە نالۆیک تاییهت به کتیب و بابەتی جیاواز ♥

ئەم کتیبە لە لایەن { ئازیزیکی چە نال }
کراوە بە دیاری بۆ خوێنەرانی

چە نال

<https://t.me/tanyahaji7>

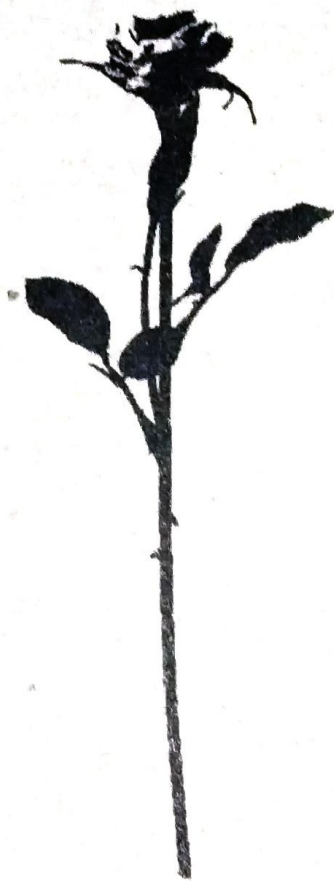
t.me/tanyahaji7

Invite Link

ئه زموون

برهنگی شه و هه والیکى خوش له میدیاکانه وه راگه ییندرا،
 خه لکی دهستیان به تهقه ی خوشی کرد، ریژنه ی گوله ی
 گردار دهچوون به ئاسماندا و به ناو کووچه و کولاناندا
 ده که وتنه خولده وه. مندا له که هه ر سهره تاتکی بوو و
 تامه زرو بوو بجیته کولان و له ئاسمان پروانیت، بلوکی
 نه یده هیشت و دهیگوت گوله یه کی ویلت بهر ده که ویت،
 کورچکه به مهراقه وه له ژووردا مایه وه. سبه ی، له دواى
 چیشته نگاوی، کوره نیسی داگرتبوو «بوچ نه تانه یشت
 شه وی بووری بچمه ده ری؟ ئه وه تا ساغ و سه لیم و
 هیچیشم لی نه هاتو وه»! بلوکیشی کپ له سووچینکی مالدا
 دانیشتبوو و به سهری کزه وه ئه و فیشه کانه ی ده ژمارد
 که سپیده وهختی بو ده ستنویژ چووبوو سهر ئاو، له
 حه وشه ی مالدا دوزیبوونیه وه!

۲

حه په سان

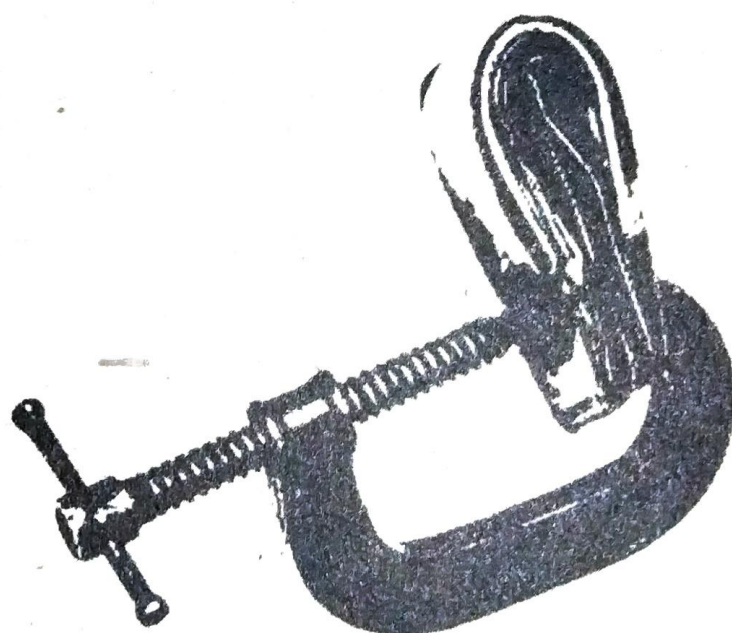
گه نجه که، وهک ئه وهی هه وره تریشقه لیی دابیت، به
 چاوی زهق و دهمی داچه قاوه وه به هاوړی زور له خوی
 گه وره تره که ی گوت: شتی کم دیوه، هه رگیز به خه یالیشته دا
 نایه ت. دوینی لهو دهشته دا به دوو چاوی خوم دیتم،
 گولیکی جوان و بونخوش له ته پاله ی مانگایه کدار و و ابو!
 دوسته کامله که ی بزه یه ک که و ته لالیوی و گوتی:
 نووری دیدهم، من له وه سه یرترم دیوه، بهم دوو
 چاو و دوو گوچکه یه کم دیومه و ژنه فتووم، که سی
 لهو ته پاله یه پیستر، شیعی ناسکتر لهو گوله
 جوانانه ی گوتوون!

دۆخ

مه لاییکی دنیانه ویست و خواپهرست، پینچ فره زهی
خوا له مزگه و تدا پیشنوژی بی بو خه لکی ده کرد، بی له
جومعان، چه ندین جاری تریش هه روا خوتبه ی ده خویند.
لومه ی ئه وانه ی زور ده کرد و بو دنیا و چه ند هزاری،
له بازار و شوینانی تر هه ر راده کهن، نایه ن بو نوژ و
عیباده ت.

وهختی مانگ گه یشته کوتایی و مووچه ی ئیمام و
خه تیبان که می دواکه وت، دیکه تم دا جه نابی حاجی
ماموستا، چه ندین نوژان به هه زار حال به رکاتی
کوتایی راده گه شت!

پژدی

ئهوان ههم خزم بوون و ههم هاورئ. چه ندین جار و هها
 پرووی دهدا، ئه میان شتیکی لی زیاد بوو، ده یویست
 له کولی خویی کاته وه، وهختی نییه تی ده هینا تووری
 هه لدات، یا بو ناو گومیکی فری بدات، ئه وه ده پرسی:
 ئه وه چییه؟ ئه م پیی ده گوت: فلان شته - داده ریکی
 بیکه لک و نه کارا، یا نینو کبریکی بیسوود، یا قه له میکی
 نوکشکاو، یا ته شیله یه کی لا قوزه... ئه میان تکای ده کرد
 بیده ره من! ئه وه ده پرسی: تو بو چیه؟ که وه لامی و هها
 ده بوو: «کارم پییه.» گورجی له گیرفانی ده نایه وه و
 بیباکانه ده یگوت: وه لا خویشم ئیشم پییه و ناتوانم بیده م
 به تو!

گولبه هاریک له م پاییزی عومره مدا ده رویت

۲۰

کویری

به رانبهر زور له خزمان و دوستانی، که متهرخه م
و له سهردان و چوون بو مالان، یه کجار ته رال و
ته مبهل بوو، وهلی زور جاریش ئه م گيانگرانییه ی
هوکاری راسته قینه ی هه بوو. یه کی له و هوکارانه ی
لای خزمانی باسی ده کرد: زوری سهردانکه ر و
میوان بوو.

زوربه ی ناسیاوانی گومانیان له پاساوه که ی هه بوو.
جاریک یه کی که له و خزمانه به جهوت - ههشت سهر
خیزانه وه، 'به میوانی چوونه مالیان، له گهرمه ی
دهمه ته قیدا به سه رسامی و لاقرتیوه له خاوه ن ماله که ی
پرسی: باشه ئیوه هه موو جاری دین و ده چن ده لین
میوانمان فره یه، کامه تانی؟ کوا میوانتان؟!'

خۆنه دیتن

پینج براده‌ری تیگه‌ییو و زانکۆدیتوو بوون، پیکه‌وه
جاده‌یان ده‌پیوا و له ده‌ری پیاسه‌یان ده‌کرد. وه‌ختیک
چاویان به‌حه‌شامه‌تی خه‌لکی که‌وت، به‌یه‌کیان گوت:
ئه‌و خه‌لکه‌ چه‌نده‌ نا‌حالین! چه‌نده‌ نا‌بالغ و گیلن! چما
ئاگایان لی نییه‌ له‌به‌ر په‌تا و مه‌ترسیی ته‌شه‌نه‌کردنی،
ده‌رچوون له‌مال راگیراوه‌ و ده‌وله‌ت هاتوچوی یاساغ
کردووه‌؟!

۷

چه شتن

دایکم، گوری پر له نوور و رووحي غه ریقی ره حمهت
 بیت، چهند جار بوی دهگیرامه وه، دهیگوت: به بیرم دیت،
 وهختیک دایکم به نیاز بوو شتیک بدروویت، پیی دهگوتم:
 «کافه! وهره نه و تیرهیه م بو بکه کونی نه و دهرزییه وه!»
 منیش گالته م لی دههات و پییم دهگوت: چما دایه! نه و
 کونه گه ورهیه نابینیت؟ نه ویش دهیگوت ئینشائه لا
 گه وره ده بیت و تیده گهیئت. نه نجا بزیه کی تالی ده کرد
 و دهیگوت: قانه گیان، ئیستاکه تویش گالتهت لی دیت
 یلوه کونا، وهره و تالی تیره م بو له کونی دهرزییه ک نی!

۸

غه فلهت

یه ک دوو مه لا و ئاموژگاریکاری بره دهوه مال، له
 بهردهرگا پیانی گوت: خیرتان دهگات که هاتنه مال، باسی
 فلانه رهوشتی خراپ بکه ن، ژنه که م ئه و سیفه ته ی تیدایه
 و ئومیدم هه یه قسه ی ئیوه کاری تی بکات. ئه وانیش
 گوتیان به چاوان. که چوونه مال، سه ری بابه تیان کرده وه
 و چه ندی بلییت ئایه ت و هه دیسیان بو خویند، که ته و او
 بوون، ژنه گوتی: به و خودایه قسه کانتان یه کجار جوان
 بوون، خوژگه ئه و ژنه ی هاوسیما لیره بایه، خوا
 دهیزانیی ریک دهلییت باسی ئه وتان دهکرد!

رواڤت

کولبه هارنک له م پاپیزی عومره ماما دهر ویت

به خیرایی خوی کرد به دوکانی گوش فروشییه که دا و
گوتی: زه حمهت نه بیت ده کیلو نهرمه ی بهر خم بده ری!
قه ساوه که به هیمنی وه لایمی دایه وه: «ماشه لا تو گه نجیکی
قیتوقوزیت، چهن ده قه یه ک سه برت هه بیت، با ئه م
پیره ژنه بخه مه ری، کیلویه ئیسقانی ده ویت، دوا یی له
خزمه تتدام.» به کزییه که وه سه یریکی ژنه ی کرد و گوتی:
«کیشه نییه، به س که میک خیرا به، منیش په له مه.»

دوا ی چوونی پیره ژنه که، ده کیلو گوشته که ی کیشا
و گورجی رویشیت، سواری لیکزسه که بوو و خیرا
ئاژووشتی. دوا ی سه عاتیک گه یشته مال، ژنه که ی
به گه شی هاته پیرییه وه، چاکه ته ی لی وهرگرت و
په رداخی ئاوی دایی. به تاسه وه ئاوه که ی هه لقوراند و
به خیزانی گوت: بو نیوه رو چیت لی ناوه؟ ژنه گوتی:
په تاته م کولاندو وه، تهره پیاز و نانی گهر میشمان هه یه.
پیاهه که به ده م بزده یه کی کاله وه گوتی: بمبووره دوا
که وتم، کاتیک شته کانم گه یانده مالی گه وره م، پیی گوتم:
«ئه گهر کیشه ی تر نه ییته پیش، مووچه له مه زیاتر
دوانا که ویت و مووچه ی ئیوه ی پاسه وان و شو قیریش
له کوتایی ئه م هه فته دا دیت» جا ئه گهر هات، وه عدت
ده ده می پیکه وه دهستی دوو منداله که مان بگرین و
بچین که بابیکی خوش بخوین!

داته پین

خه ریکی نامه گورپینه وه بوون، به یاره که ی گوت:
 «ئاگات لییه فه یسبوکی ئه و کور و کچه ها ک کراوه
 و حه یایان چووه؟ هه رچی نامه ی عاشقانه یان
 هه یه ده رکه وتووه، کیشه که گه یشتوو ده مالیان و
 دوور نییه به لایه کیان به سه ردا بینن...» ئیتر چوونه
 تانوپوی مه سه له که وه و دوو سه عات باسی ئه و
 کور و کچه و کار و قسه خراپه کانیا ن ده کردن و
 لاقرتیان پی ده کردن، له پر یاره که ی گوتی: درهنگه
 و وا بزانه م پیاوه که م بانگم ده کات، تویش بچو لای
 ژنه که ته وه با لیت نه که ویتته گومانه وه... کاتیکی تر
 تیرتیر قسه ی دلان ده که یین!

نواندن

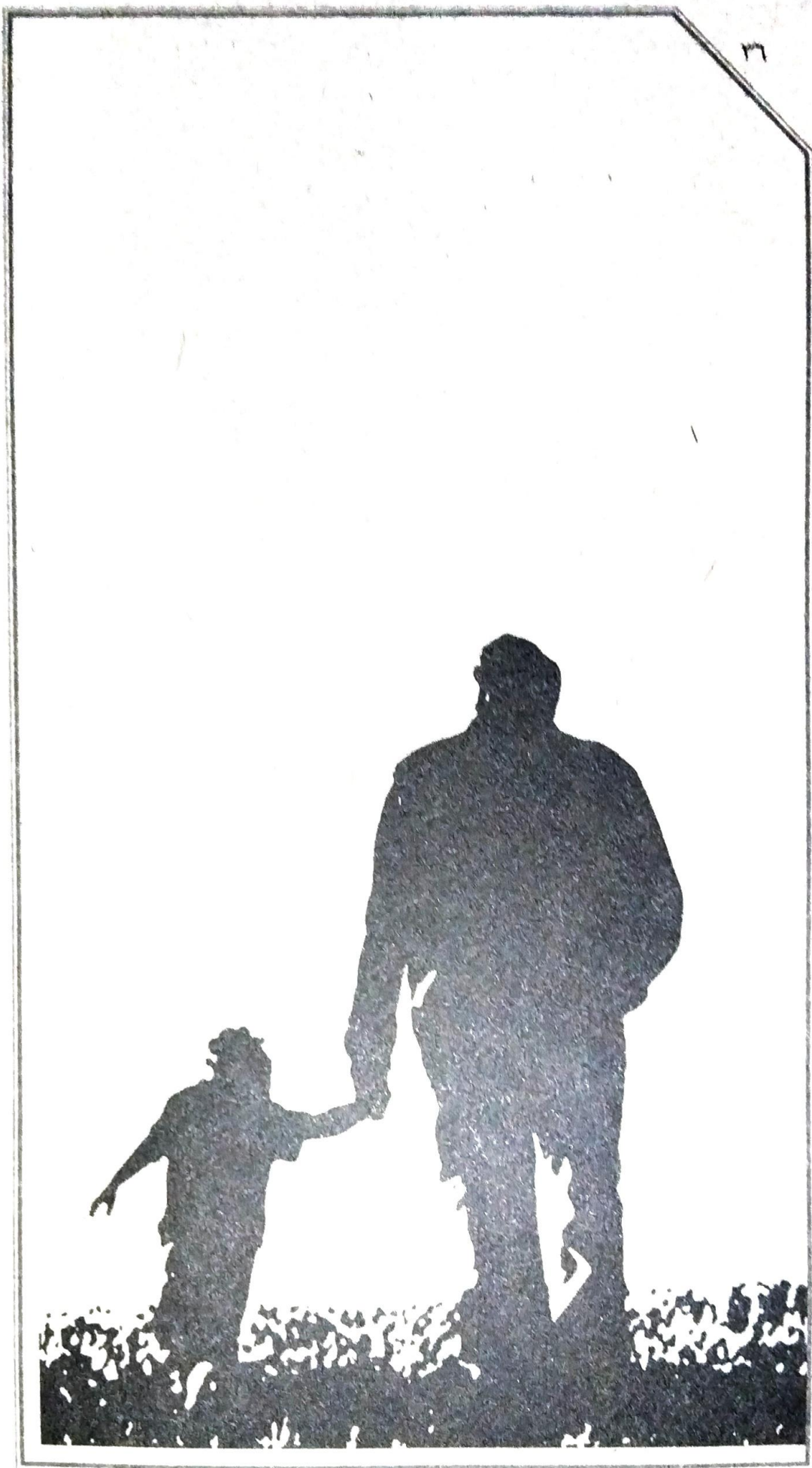
دلی پر بوو بوو له رق و قین، به کوله وه دوعای ده کرد:
 «خوا ریشه ی ئه م گه له نه فام و نه خوینده واره له بڼه وه
 هه لېکیشیت، ئاخر بوچی دوا ی تیپه ربوونی چه ندین سال
 له چاپوونی کتیبه که م ده رباره ی (لیبور دن و نه وینداری)،
 هیشتا بیست نوسخه یشی لی نه فرو شراوه!»

لەخۆگۆران

لە نۆرپىنگەكەى دانىشتىبوو، پىرەمىردىكى چەماو
 بەلەرزەلەرز ھاتە ژوورى، پزىشكەكە ھەوسەلەى
 ۋەلامدانەۋەى سەلامەكەيشى نەبوو، نابەدلانە گوئى بۆ
 گرت و نەيھىلا قسەكەى تەۋاۋ بكات، گوتى: «مامە گيان!
 بمبورو: راستىيەكەى كاتم ھىندە فرە نىيە گوئى بۆ
 ھىكايەتەكانت بگرم، ھا ئەۋە ناۋى دەۋاكانتە، بيانكەرە
 و بەكارىان بەيئە.» ئەختيارەكە ۋەختىك ھەلسا، گوتى:
 «دختۇر! ماشەلا ھىشتا ۋەك خۆت ماۋىت، بگرە لەۋ
 كاتانەيش گەنجترىت ۋا گشت رۆژىك من خەرىكى
 پاكردنەۋەى مزگەوت بووم و ئەتۆ لە ھەۋشەكەيدا
 دەتخوئىند، دەتگوت: حاجى گيان! دوعام بۆ بكة لە توب
 ۋەربگىرىم...»

گولہ مارنیک لہم پائیزی عومرہمدا دہر ویت

لېتېكچوون

مندالەكان، ھەموو خەونىڭيان ئەوۋە بوو جاريكىش بېت
 لەگەل باوكياندا نان بخۆن يا نىوسەعاتى لەتەكياندا
 يارى بكات، بەلام باوكى داماويان لە كاتژمىر ھەشتى
 بەيانىيەوۋە دەچوۋە دەوام، لە دوو دەگەرپايەوۋە، لە پاش
 عەسرىش دەرويشت بۆ دوكان، نىوۋەشەوۋى دەھاتەوۋە،
 ھەموو ھەولۋى بۆ ئەوۋە بوو، ئارەزوۋى مندالەكانى بەدى
 بېنىت!

شیر

په یتا په یتا قاوه ی ده خوارده وه، سه ری خو ی ده وشارد
و قژی خویشی راده کیشا... هرچی ده کرد شیریکی
تله ی بو نه ده هات تا بیکاته دواشیرعی دیوانی
بیست و پینجه می و سبه ینی بینیریت بو چاپ... له دوو
کولانی نه ولایشیانه وه، شاعیره که دوو سه عات بوو
چوو بووه ناو جیگه ی خه وه وه، هرچه ند خه یالی پهرت
ده کرد، بو نه وه ی خه و بیباته وه، خو ی ده غافلاند...
کورپه ی شیریکی تله، ژانی بو هی نابوو و نه یده هیلا
نارام بگریت و خه و بزیته چاوانییه وه.

خوشووع

له نوږ بوویه وه و سه لامی دایه وه، پیاوړکی به شان
و شه وکته له تهنیشتی بوو، به هیواشییه که وه گوتی:
ببووره، یه ک دوو شتیک هه ن حه ز ئه که م پیتیان بلیم.
که نه که یش به سه رسوور ماوییه وه گوتی: فهرموو، له
خزمه تتدام. کابرا دهنگی گرتر کرد و گوتی: «گرنگترین
شت له نوږدا ئه وه یه، ئاگات له خوت بیت و بیجکه
له نوږ دلت لای هیچی تر نه بیت، به لام تو هه نی
جووله ی زیاده ت هه بوون، بو نموونه نه ده بوو په نجه ی
شایه تومانت وارا بگریت، له کاتی چوون بو سوجده یشدا
نابیت شهروالت هه لکیشیت، من ئه وکاته ی نوږزمان
ده کرد ورد دیقه تی تووم دابوو، ئه م شتانه ت هه بوون،
پیویسته چاکیان بکه یت و ئاگایانه تر و به خوشووعی
زیاتره وه نوږ بخوینیت!»

گل بهارنگ به پاییزی عو و همدا در ویت

باران

لە رېگە ئەوەندەى نەمايو ئۆتۆمبىلىك خۆى بە
ئۆتۆمبىلەكەيدا بکىشىت، بە بزەيەكەو سەرى لە
جامەكە دەرھىنا و بە شۆفیرەكەى گوت: براى شیرینم،
ورىا بە، خوانە خواستە دەعمى دەکەيت.

بەر لەوہى بگاتە مال، لە دوکانىک لايدا، دنيایەک میوہ
و شیرینی کرى.

زۆر برسېوو، کە گەيشتە مال و بينى ژنەکەى هيچى
لى نەناوہ، دايە قاقاي پیکەنين و گوتى سەير ئەو شانسە!
دەمیکە وا برسى نەبووم، راوہستن دەچم لەفە دەکرم
و گورجى ديمەوہ.

لە رىى بازار سەرى بو ئاسمان ھەلبرى و گوتى: خوايە!
رەحمەتت ھەر وا بىتە خوار، اللھم صيباً نافعا...

چاکه

چاره کیك بوو له كه ناری ریگه كه وه سه یاره كه ی
راگرتبوو، سه ری خستبو وه سه ر سوكانه كه ی و هه ر
ده گریا.

پیش چاره کیك كه هه زار دیناری دا به منداله
گولفرۆشه كه ی سه ر جاده، منداله كه گه زیك له خوشیاندا
هه لبه زی و ئه و مژده خوشه ی برده ئه و دیوی جاده كه،
تا بیگه یینیتته خوشكه كه ی!

گولبه‌هاریک له پالیزی غومره‌ندا درویت

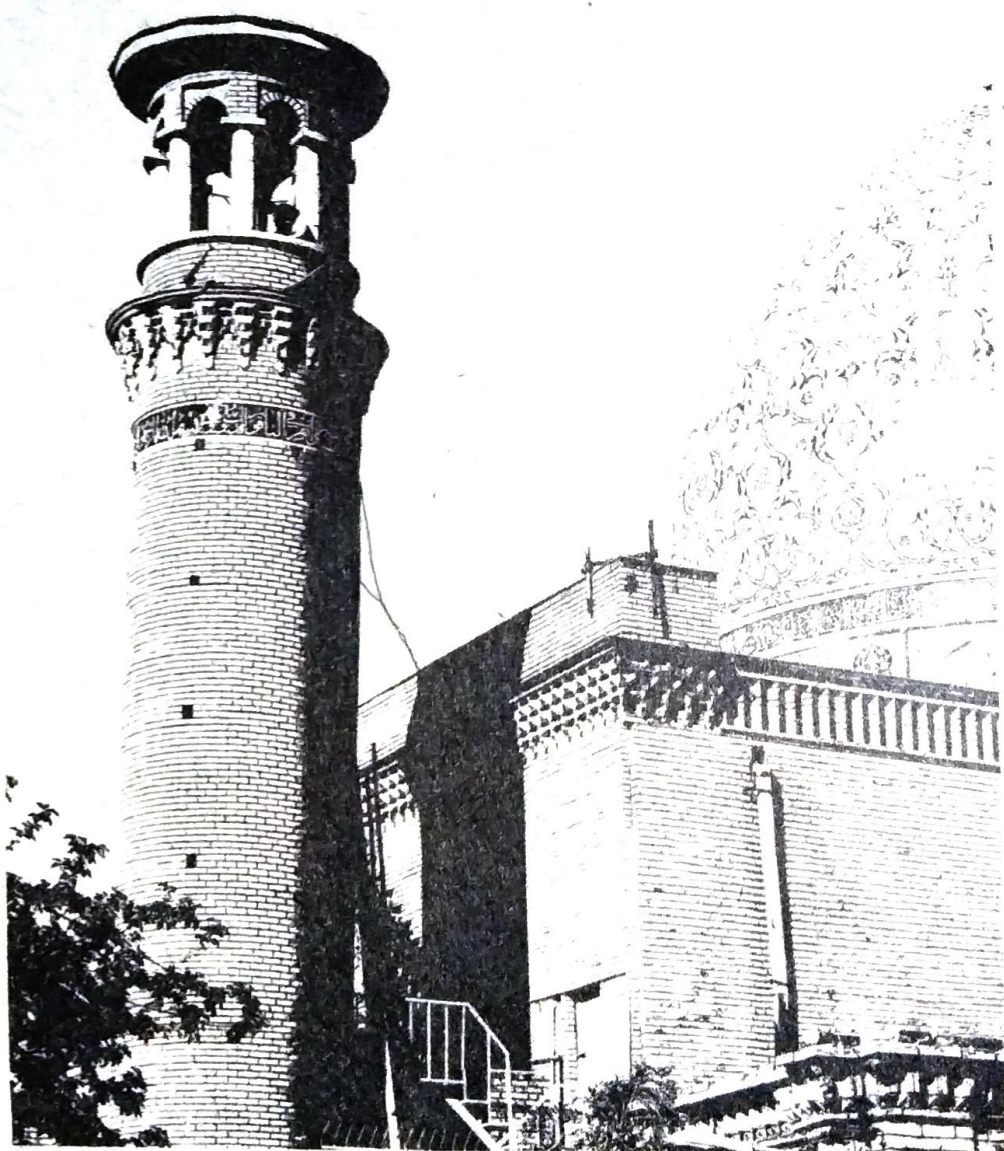

پاز

زور که یفخوښ بوو، ئاخر هر دوعایه کی دهکرد،
گورجی لای خوا گیرا دهبوو.

ئاگای نه بوو هموو جارې، دایکی له پشته وه دهووستا و
به دل ئامینی بو دهکرد!

پووکهش

له نیوان وانه ی سییه م و چواره مده بیری که وته وه
نویژی به یانی نه کردووه، بهرمالیکه راخست و دوو
رکات نویژی کرد.

هر که سهلامی دایه وه، ماموستایه کی به ته مه ن لئی
پرسی: ماموستا گیان، ماشه لا تو له دیندا له گشتمان
شاره زاتریت، سوننه تی چیشته نگاو چه ند رکاته؟

گولبه هاریک له م پاییزی عومره مدا ده پرویت

عاشقبوون

به ده م گوینگرتن له ئاوازیکی کونهوه هه لده به زی و له
 شینایی ئاسمان ورد ده بوویه وه و به تام و چیژیکی
 تایبه ته وه کوله به پرۆهی ده ترووکاند، پیشتر قهت ئاوه ها
 ههستی به م گشت جوانی و خوشیییه نه کردبوو.
 ئه و، یه که م جاری بوو له ته مه نیدا عاشق بییت!

گولبه‌هاریک له‌م پاییزی عومره‌مدا ده‌رویت

شکست

که له سهر ریځه بینې قالونجه یه ک تلیقاوه ته وه، دلی
ته نگ بوو، کاتیکیش له هه واله کان بیستی له ئوستورالیا
دوو کانگورؤ که وتوونه ته گومیکه وه و خنکاون، دهستی
کرد به گریان...

ئه و زور نییه خوشه ویسته که ی میړدی به که سیکی دی
کردووه.

گومر ابوون

دوای خۆرئاوا بوون، ۵۳یه مین سهردانکه ری ئه و
 رۆژه ی خسته ری، جنۆکه ی گیانی ۲۴ یانی ده رکردبوو،
 دوعای چاووزاری بو ۱۲ ی تریان نووسیوو، رهشکه و
 ههنگوینی بو ۶ ی تریان دهستنیشان کردبوو، سیحری
 ۱۱ دانه که ی تریشیانی به تال کردبووه وه، جهمه دانیکه ی
 لابر د و ئاوکی به سهروچاویدا کرد...

له به یانییه وه هه ر بیرى لای تۆرانی ژنه که ی بوو، له
 دلی خۆیدا لیکى ده دایه وه: «تۆ بلیت بوچی ههفته ی
 پیشوو وا له پر کردی به شهر و تۆرا؟ ئایا جنیک
 چووته له شییه وه یا ناحه زیك سیحر و جادوویه کی لی
 کردووین؟!»

ئه وه ههوت رۆژه هه رچی ده کات ئه م پرسانه ی پی
 وه لام نادرینه وه!

ګه وره بوون

ئیسټا ۳۸ سال ته مه نمه، دوو ساله ده زانم منډال نیم.
رېک له و پوځه وهی دایکم مردووه...!

کۆلبه ری

بیری له رابوردووی ده کرده وه، خۆزگهی ده خواست
له و ۲۳ ساله ی ته مه نیدا گونا هیک ی وای کردبا
به هۆیه وه بچیته دۆزه خه وه، تا هیچ نه بیت له و ی
گیانی گهرم بیته وه.

دوای که میك، به فره که ی له جه سته ی ته کاند و کۆله که ی
هه لگرت و درێژه ی به کۆلبه ری دا!

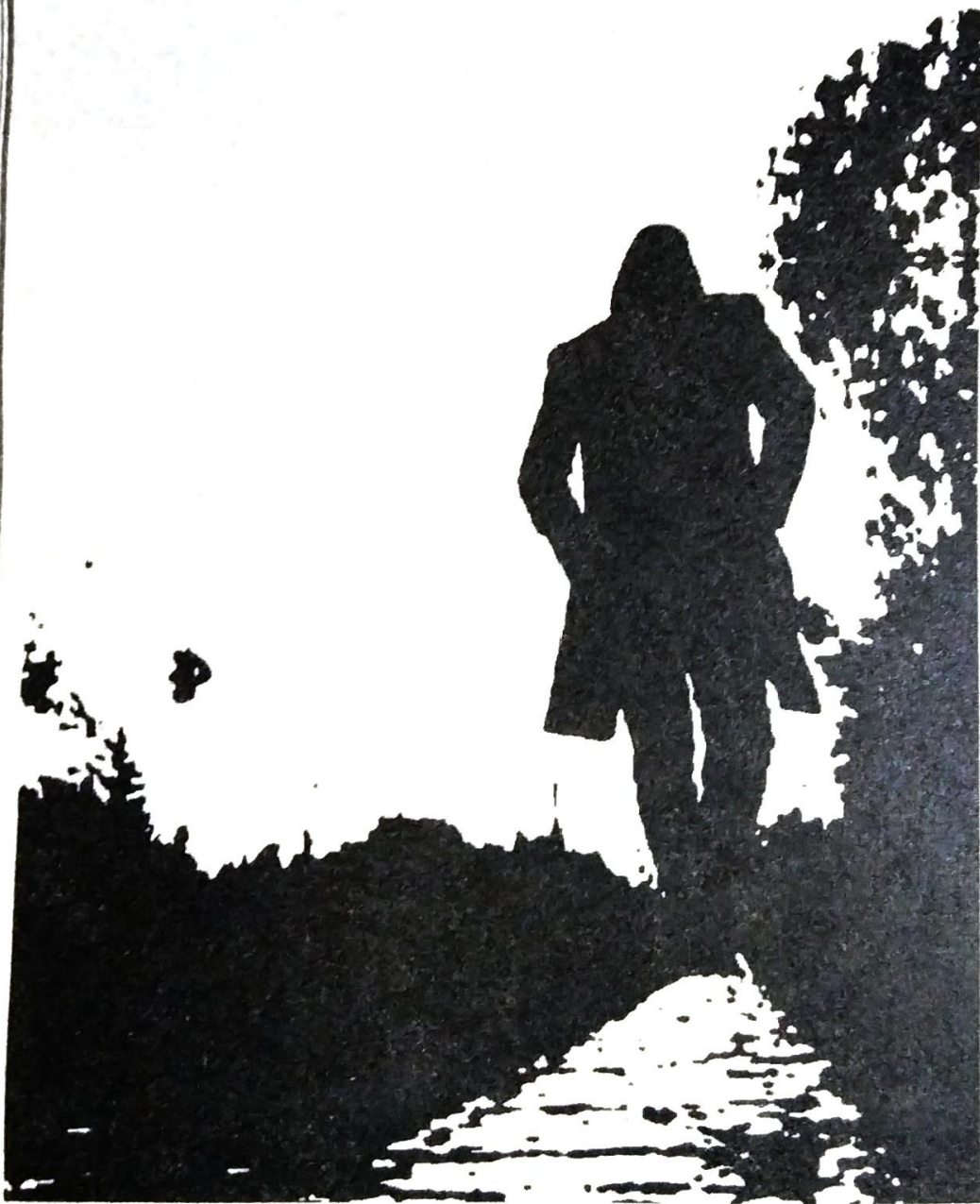

کتیب

نه وه بچو و که که ی که ٧٤ سالیان بهین بوو، هاته لای و دهسته زبر و چرچه که ی گرت و گوتی: «باپیره، نه وه بو تو قهت تو وره نابیت و جفیو نادهیت؟ من دوو ساله له مه کته بم، گشت پوژي گشت هاوریکانم نیژن بابا و دادامان دایمه له ماله وه شهر دفروشن!»

باپیره ی، چاویله که که ی له سهر چاوی لبرد و کتیبه که ی دهستی دانا و ماچیکی نیوچاوانی کرد...

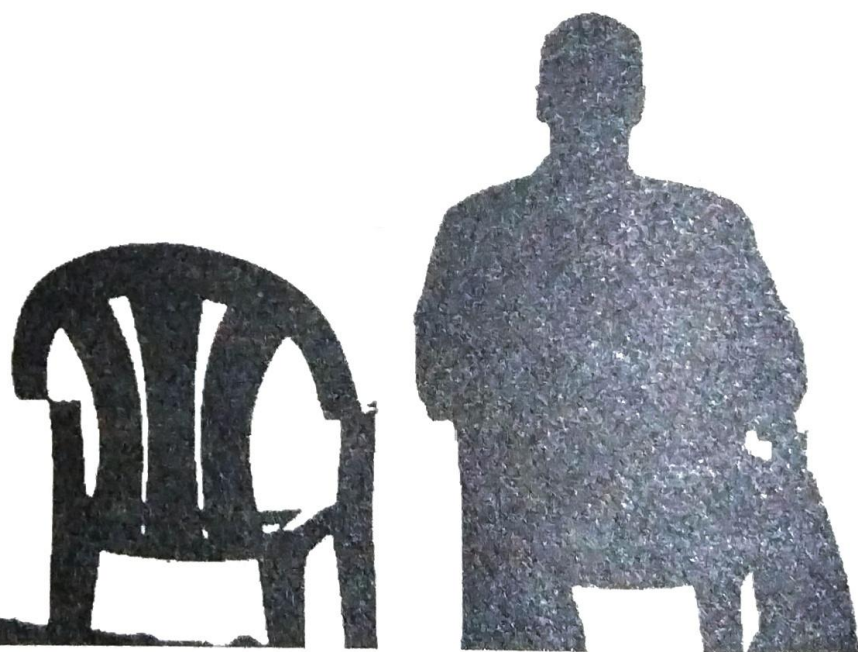

جوانی

هه ر بیرى ده کرده وه، تینه ده گه یشته بوچی له پر که شی
 دنیا وه ها گورا، خور وهک پیشتتر تینی نه ما، باپیره ی
 سه وریش سپی قیته وه بوو، باوکی دایه پیکه نین و
 دایکی به تو وره ییوه چوو، چوله که کان بیده نگ بوون
 و هه وریش دهستی به بارین کرد! سه ری له وه یش
 دمر نه ده چوو بوچی خویشی وا له ناکاو هزی لی بوو
 زوو گه وره بیت.

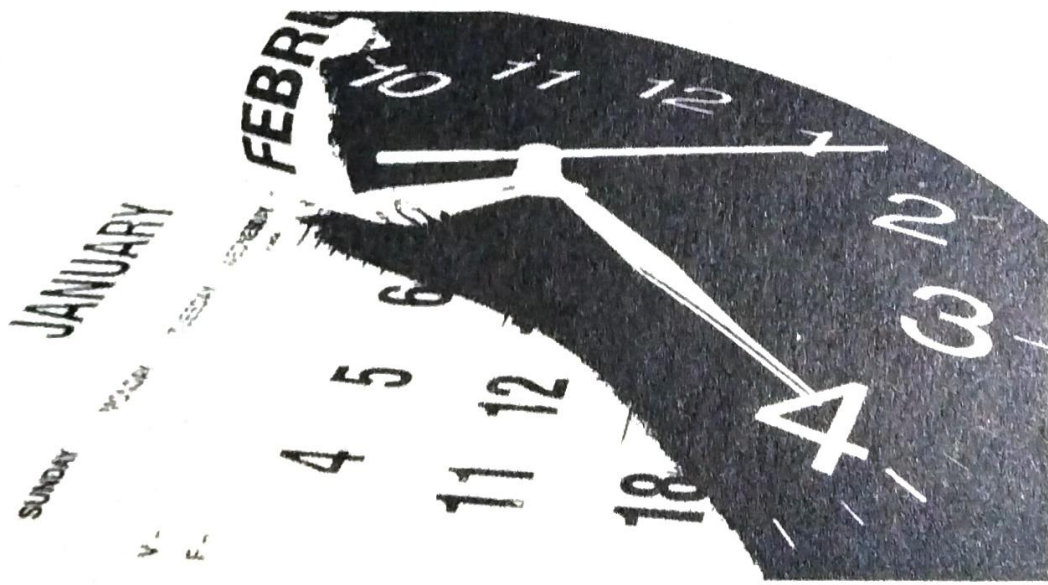
ئه وه هینده منال و کال بوو، نه یدمزانى وهختی کیژیکی
 شوخ رهت ده بیت، خودا نه خشه ی هه موو دنیا ی بو
 ده گوریت!

ته نیایی

نوسهره که زور حهزی له کپی بوو، ههرکات دهیویست
ته نیا ببیت، ته نیایی لیی نه ده گهرا!

گولبه هاریک له م پاییزی عومومدا دهرویت

نووسین

که خور هه لدهات، ئیتر ئەم هیډی هیډی بیتاقهت
و ماندوو ده بوو، له گهل خور ئاوادا به ئاگا ده هات و
درهنگانیکی شهو چوست و چابوک ده بوو و دهستی به
کار ده کردهوه و خیرا و ئازا تیده کو شا.

له وهتی من ئەوم ناسیوه، هه ر وا بووه ئەم نووسه ره.

گولڊميرڪ لڊم پائيزي عومرمدا دهرويت

سزای ویزدان

پزیشکه که چووه ریستورانتيکی پله یهک، له کاتی
خواردنی مه قلووبه دا، ئەو پاره زۆرهی دوینی له
نه خوشه هه ژاره که ی وهرگرت و بایی چاره کیکیشی
گوئی لی نه گرت، په ریه گه رووی، نانخواردنه که ی لی
شیواند!

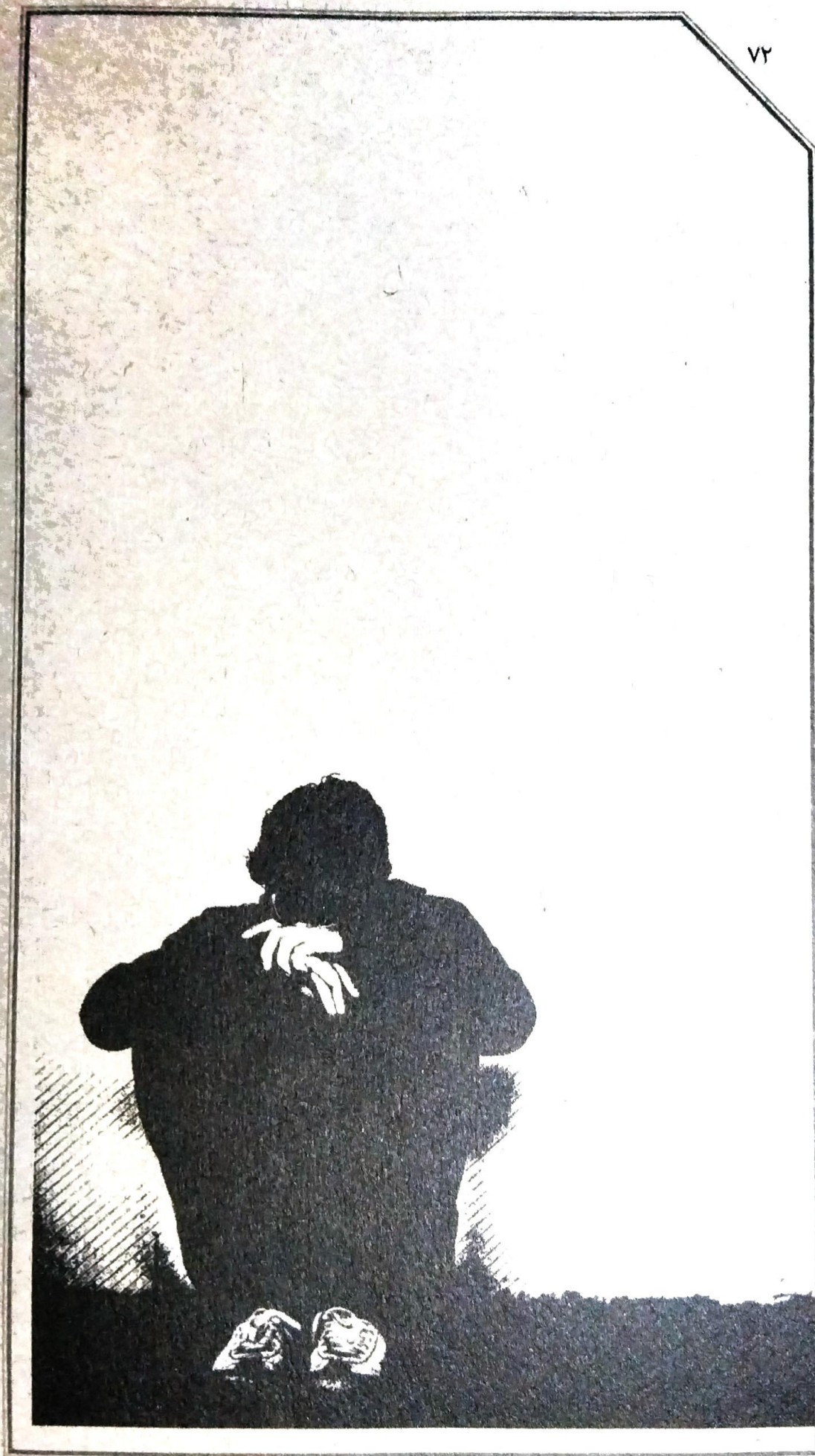

کولبه هاریک له م پاییزی عومره مدها ده رویت

به هه شت

خه وتبووم، له خه ومدا چو و بوومه به هه شت، بونیکی
یه کجار دلرفین، دیمه نیکی بیچه دلگر، ئاوی زولال،
ئاسمانی ساف، چریکه ی بولبول، شنه ی فینک...
نه مده زانی به چی گه شتووم به م مه قامه؟!

له دهنگی بانگی سپیده دا له خه و رابووم، ته ماشام کرد
جیخه وه که م له خوار دوشه که که ی دایکمه وه ر اخراوه،
سه رم له ژیر پییه کانی ئه و دانابوو.

خۆکوژی

«ئاخ ئه گهر دهمزانی خۆشی و شادی و تۆله کردنه وه
و پشوودان و پرزگار بوون، ته نیا کاتیک مانایان ههس،
خۆت زیندوو بیت... ئه گهر دوو خولهک پیشتەر ئهم
هه موو چاره یه م له بیر ده بوون وا ئیستاکه ده یانزانم،
هه رگیز هه له ی وام نه ده کرد»

ئه مه دواقسه ی ئه و گه نجه بوو وا له داخی ئازاریکی
گچکه ی ژياندا، خۆی کوشت!

ته نيا حاجي

Tanya Haji | ته نيا حاجي

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چه نالېک تايبه ت به کتیب و بابته جياواز ♥

ئهم کتیبه له لایه ن { نازیزیکی چه نال }
کراوه به دیاری بو خوینهران

چه نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

پیری

پوژي بيست جار نييه تي ده هينا بچي ته دهره وه و په شيمان
 ده بوويه وه، کونجي مالي بهرنه دده و حوسه لهي
 دهره وهی نه بوو. هه ميشه له بهر خوږه وه ده يگوت: «بو
 منيک که هاورپيه کم له ژياندا نه ماوه، مالي و دهری هه ر
 پرپړه له ته نيایي و فهرقيکی وده ايان نييه بوم.»

دەشكان

ھەمىشە لە دژى ھاوسەرگى دەۋەستايەۋە، لە گشت
بۆنەيەكدا بۇ سەلماندى خراپىي خىزان وتارى دەدا
و ھەر بۇ ئەم ئامانجەش چەندىن بابەت و كىتەبى
نووسىبوو، بەلگەى ورد و سەيرىشى دەھىنايەۋە و
قەناعەتى بە سەدان كەس ھىتابوو.

تەنيا ئافرەتتىكى پەنجا سالە ھەبوو، دەركى بە قسە
و نووسىنەكانى دەکرد و بە بىستن و خويندەنەۋەيان
دەگىيا، ھەموو جارى ئاھىكى ھەلدەكىشا و خۆزگەى
دەخواست، سى سال بەر لە ئىستا باوكى رازى ببوۋايە
و بىدايە پىي!

گرى

هېچى وەكو پېشتەر نەمابوو، گوتەى، كردهى، خواردن
و خەوتن و جوولەى...

سەر دەر ناكەم، بۆچى كاتىك پياو ناتوانىت دلى ئەو
كچەى خوشىدەوئىت داگىر بكات، گۆرانىكى وەهاى
بەسەردا دئىت؟!

گولبه هاریک له م پاییزی عومرمدا دهر ویت

۸۰

باوک

شاعیره که، سالانیک بوو بیرى له وه ده کرده وه بوچی
 هه مووان هر باسی دایک ده کهن و کهسیک نییه له
 ستایشی باوکدا، شاکاریک بهرهم بهینیت؟ نه م خوی
 پیاو بوو، باش دهیزانی قوربانیدانی باوکانش جیگه ی
 هه زار ستایشه. هه موو شهوی بهم خه یال و فیکره پر
 و جه نجاله وه، درهنگانیکی شهو ده گه رایه وه نیو مالی...

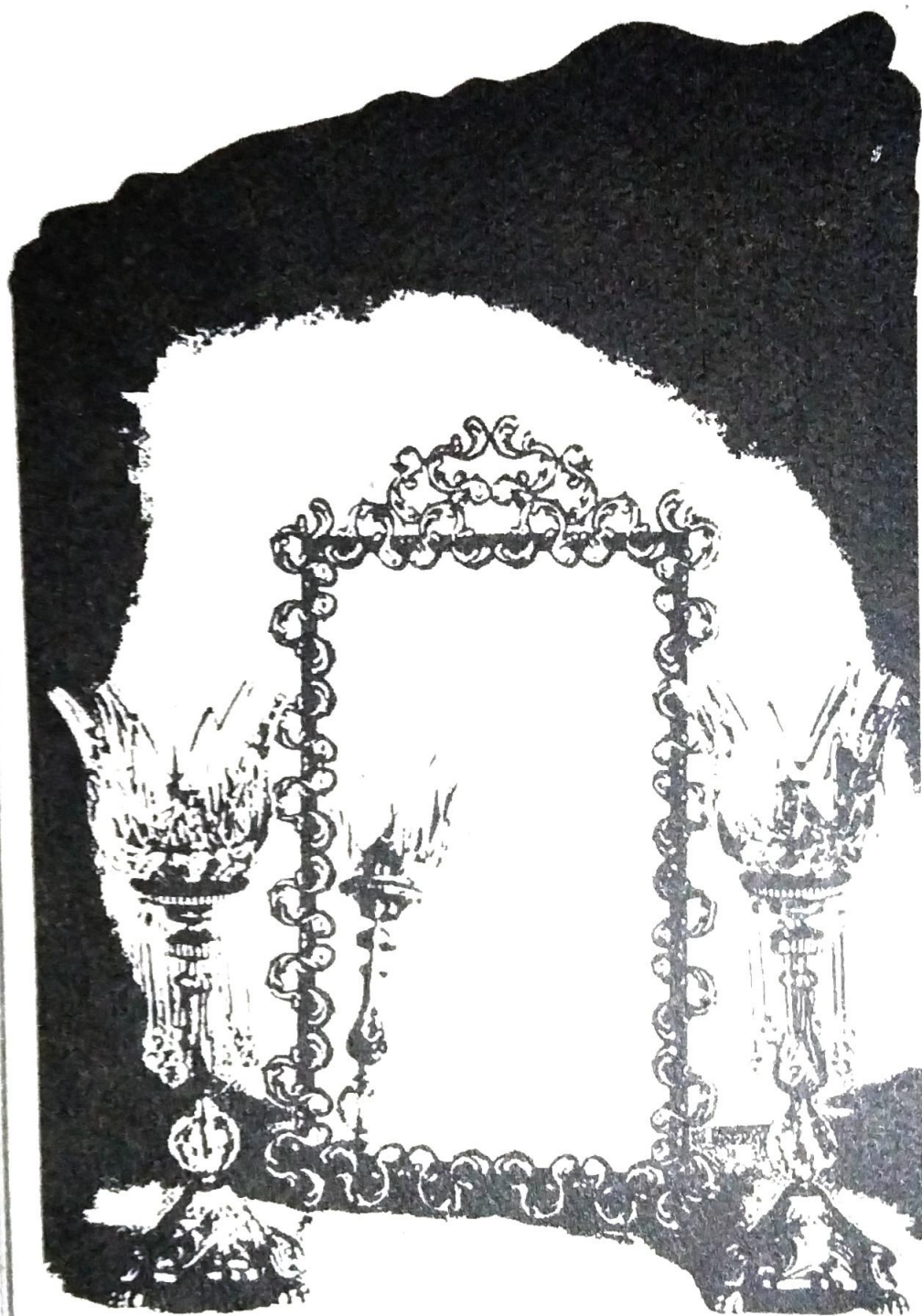
هه موو جار ی وهختیک دهیویست برواته ژووری
 خه وه که ی، به سهر جیخه وی دایک و باوکیدا رت
 ده بوو، شهو نه بوو له روخساری له خه و دانقومبووی
 داک و بابی نه روانیت و گشت جاریکیش، ماچیکی ته ویلی
 دایکی ده کرد، نه نجا ده نووست!

کولبهاریک له م پاییزی عومرمدا د پرویت

توانه وه

به دل و گیان عاشقی بوو، ههروهختیک بونی وی
دههات، یه کسه ر خوی بیر ده که و ته وه!

ناخ

ګولبه هارنیک له م پاییزی عومر دمدا د پرویت

حه کیمیک ئاوینه یه کی سهیری دروست کرد، خستیه نیو چوارچیو هیه که وه و بردیه گوندیک، پیی نه گوتن ئاوینه یه، نه وهیشی لی شاردنه وه نه م ئاوینه یه وه هایه، هرکه سیکی لی بروانیت، حه قیقه تی خوی تیدا ده بینیت، یا راستتر بلیم وینه ی نه وه که سه یا نه وه شته ی تیدا بهرچاو ده که ویت واسه راپا گیان و بوونی داگرتووه. ئیتر ده بېرده لای هرکه س، دهیگوتی وینه یه کم بو هیناویت، بزانه دهیناسیته وه؟ دواتر ئاوینه کی له بهر دمدا راگرت و لیی ده پرسی: چ ده بینیت؟

له بهرانه بهر قه شه یی کدا رایگرت. گوتی: شهیتان ده بینم. خستیه بهرچاوی دایکیک، گوتی: نه ی به قوربانیان بم، چون نایانناسمه وه، نه وانه جگه رگوشه کانمن! له بهر ده می باوکی کدا داینا، گوتی: چی وا نییه، که الله یه کی پر له غه م و چوړی عهره قه ی نیوچاوانه! بهر پرسیکی ده سه لاتدار هر که دیتی، تفیکی کردی و گوتی: نه م سه که گهره نه وه دینیت بخریته نیو تابلویه کی ئاوه ها رینک و جوانه وه؟!

وه ختیکیش خستیه بهر دیدی عاشقیکی سووتاوه وه... چاوانی پر بوون له فرمیسک، بزیه ک هاته سهر لیوی، گوتی: توخوا راستی بلی، تو چون یاری منت ناسیوه و له کوی نه وه وینه جوانه یه ت لی گرتووه؟!

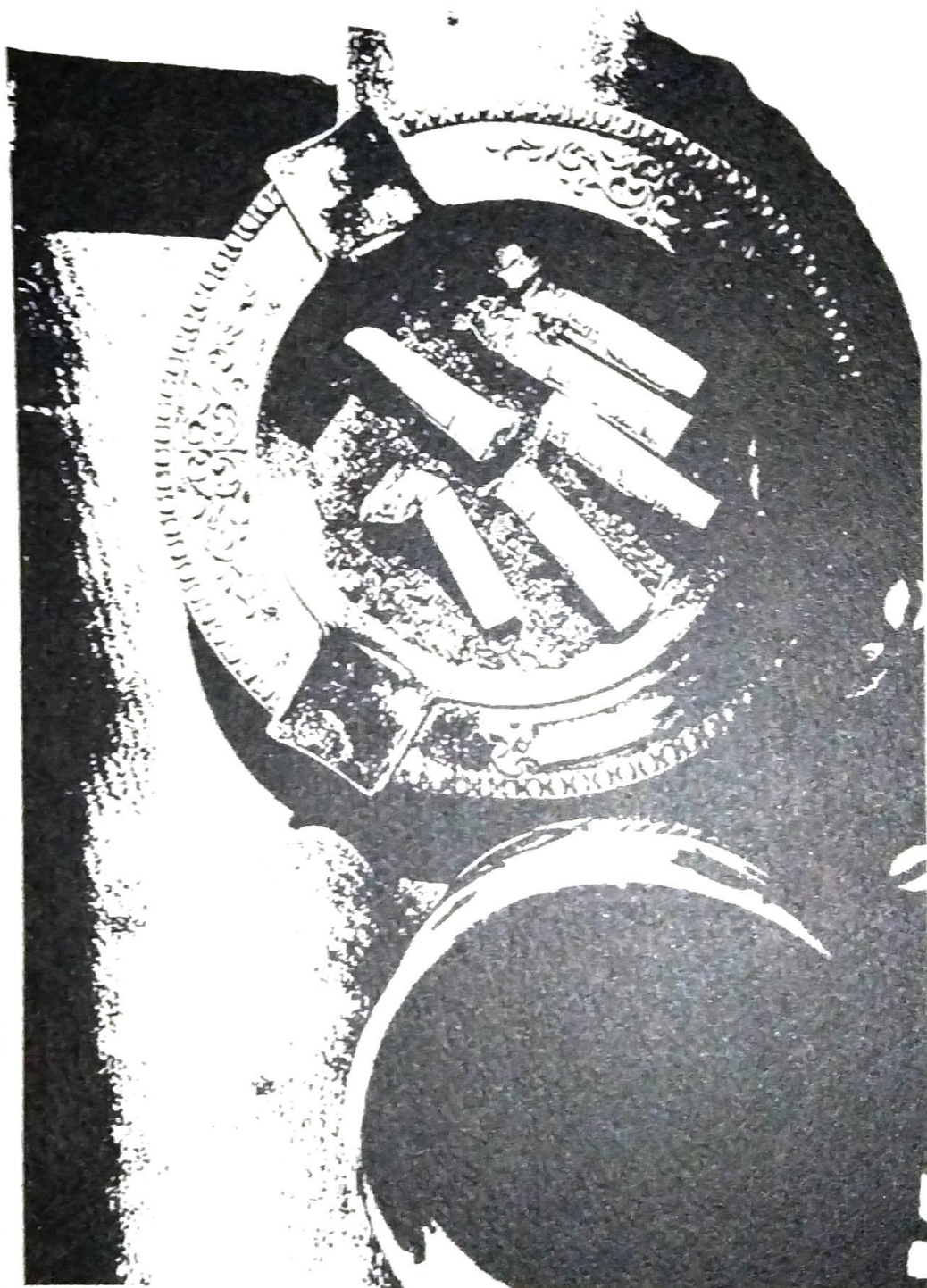

بیخه وی

شهو و رږژیک بوو نه خه وتبوو، له گیانی خوۍ جاز
 بوو بوو... ژنه که ی تهرمی کورپه که ی له باوهش گرتبوو،
 به سهریا خه ریکی شین و شه پور بوو، له نیو هه وشه وه
 دهنگی زیقه زیقیکي گویکه رکه ر دهات، دوو مناله
 هوت و چوار سالانه که ی به ربوو بوونه گیانی یه ک و
 خه ریکوون یه کیان ده خنکاند...

له ناو ئه م دوزه خه دا خه و به سهریدا زال بوو و بو
 چاره کیک چاوی چووه خه و، خه ویکی زور شیرین و
 نارامبه خش.

که له خه و رابوو، سهیری کرد هاوسه ره که ی له پالیدا
 کورپه که یان دهر اژیني و به دهنگیکي دلگر و خوش
 لایلایه ی له بو ده خوینیت... له هه وشه وه دهنگی چوله که
 و بولبول دیت و دوو منداله هوت و چوار سالانه که یشی
 خه ریکی یاریی گورگ و مهرن و له خوشیاندا هه لده په رن!

د ژیه کی

ټه و بویه وازی له نووسین هیټا، چون سی سالی ریک
هه ولی دا یه که م کتیبی چاپ بیټ، وهلی هیچ ناوهند و
ریکخراو و خانه ی وهشانیک بویان چاپ نه کرد.

کتیبکی گرنګ و پرزانیاریش بوو، به دلخوشییه وه
ناویکی سهرنجر اکیشی بو هه لېژارد بوو: (هه رگیز کول
مه ده)!

به مرو قبوون

به دهنگی کی کزه وه دهیگوت، رویشیت، تازه رویشیت...
هیچ سه رکیشیه کم وه کو جاران نه ماوه، پیری برکی
هه موو شتیکی ئاده میزاد هه لده پاچیت و خووه کانی پاک
ده کاته وه ئینسانی!

چاوبه ست

قالونجه یه ک شیاکه ی تل ددها، دوو سیسرکه هاتنه سهر
 ری، سهری قسه یان کرده وه، هاتنه ویزه ی مروف و
 خراپه کانیدا، قالونجه یان باش تیگه یاند که ئەم گیانداره
 سهیره، شته پاکه کانیشی پیسه، جا چ بگا به پیسییه که ی!
 قالونجه هیلنجیکی دا، خیرا شیاکه ی جیهیشت و به په له
 چوو... دوا ی چهن خوله ک، ههر دوو سیسرکه ی دانا و
 دلسوز به که یفیکی بیوینه وه سهریان خسته نیو پیسای
 و تیتری زگی خو یان لی خواردا!

که وره یی

له مندالییه وه ئاواتی بوو بییته نووسهر، که گه وره بوو
 رهوتی ژيانی جوړی نه بوو، ئاواته که ی بو وه دی بیت...
 وهلی که مرد، باسوخواسی ژین و خه بات و کاره کانی،
 بوونه ئیلهامی سه دان شیعر و بابته تی دهیان چیروک و
 ماده ی چه ندین پومان و تویژینه وه ی مه زن!

کولبه‌ماریک له‌م پاییزی عومره‌مدا دهر ویت

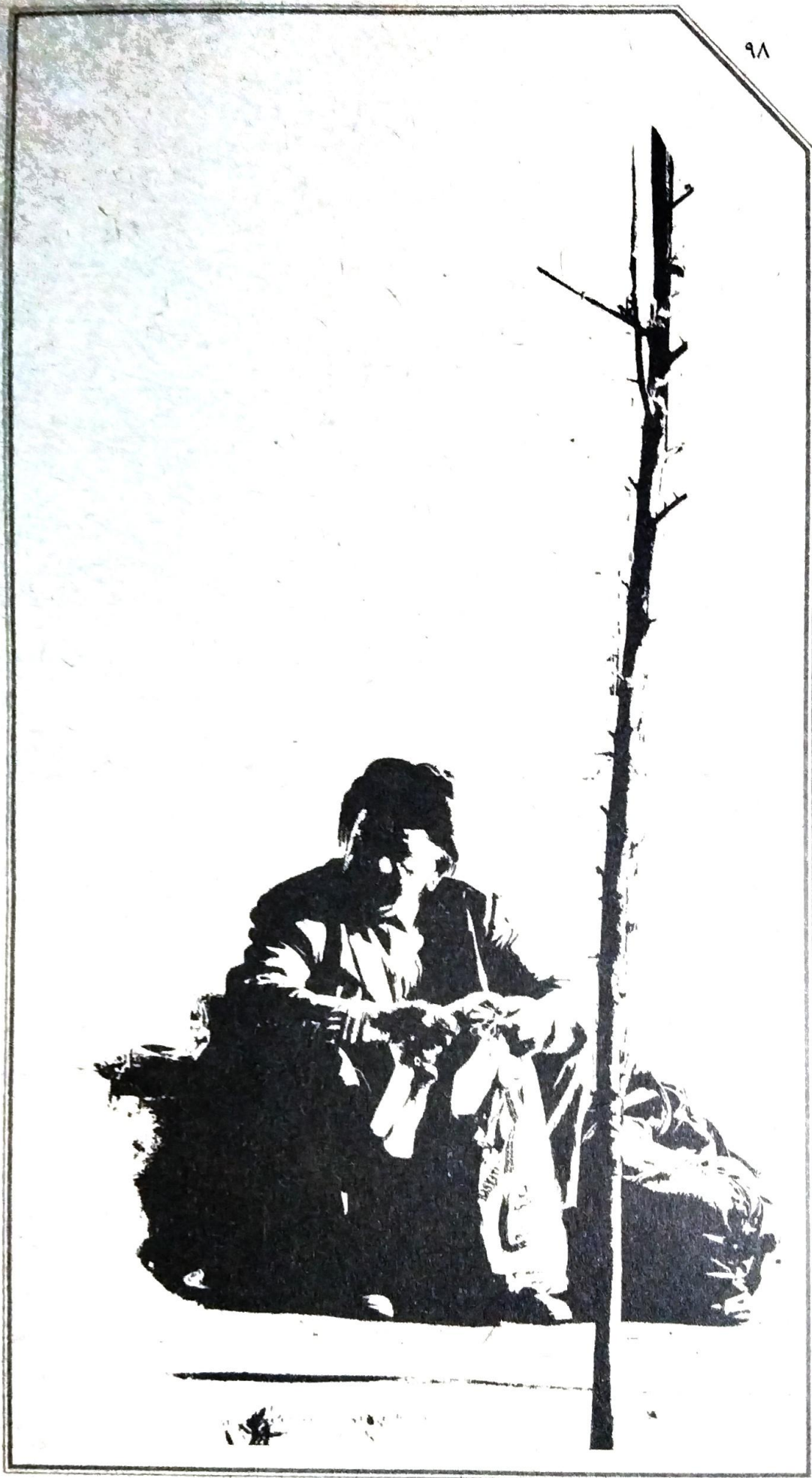
ژاكان

هه رچه ن كۆشای نهیتوانی له سه ر كورسییه كهی
هه لېسیت، چه ند خوله كێك له په کوتی كرد و چاویلکه كهی
نه دیته وه، به كزییه كه وه بانگی نه وه كهی كرد: «په روانه
گیان، ده زانیت عهینه كه كهی باپیره له کوییه؟ بۆمی بینه
و دهستم بگره با هه لېسمه وه!»

په روانه پری دایی و باپیره ی كه نه فتی هه ستاند

دواتر گوتی: «ها باپیره، ئه وه عهینه كه كه ته. هه م
ده ته ویت سه یری مه دالیا و خه لاته وه رزشییه كانی
جارانت بکه یته وه؟ ئه مرۆ ئه مه ده یه م جاره سه یریان
ده كه یت!»

گولبه‌هاریک له م پاییزی عومرهدما ده‌رویت

ده‌ریا

موریدیک به پیریکی خنکاوی نیو ئه‌وینی گوت: «خوتم
ده‌ویت، تخوا دریغیم لی مه‌که!»

پیر، گرنژی و ئه‌و کاتانه‌ی بیر که‌وته‌وه‌ و تازە
بوو بووه ماسیگر، ئه‌وکات ئه‌میش شاره‌زای سروشتی
ده‌ریا نه‌بوو، بویه به‌دل دوعای ده‌کرد: «ماسی له
ده‌ریا نه‌برییت و ئه‌م به‌شی خو‌یی لی ببات.»

گولپ هارنیک له م پاييزي عومره مډا ده پرويت

رأبور دوو

که گه یشتبوو په نجا سالی، دهفته ری یادگارییه کانی له
سی دهفته ری دوو سه دلا په رهی تیپه ری بوون.

هه موو شه ویک دهفته ری کیانی د مرده هیئا و پاش موتالا
و خویندنه وهی چه ندین لاپه رهی و دلته نگبوونی، یه ک
په رهی لی ده دری و دواي وردورد کردنی، دهیسووتاند.

ئه و چه ند سال ده بیت بریاری داوه یادگارییه کانی بدریت
و چیدی به دیار رأبور دوو وه ته مه نی خوی به با نه دا!

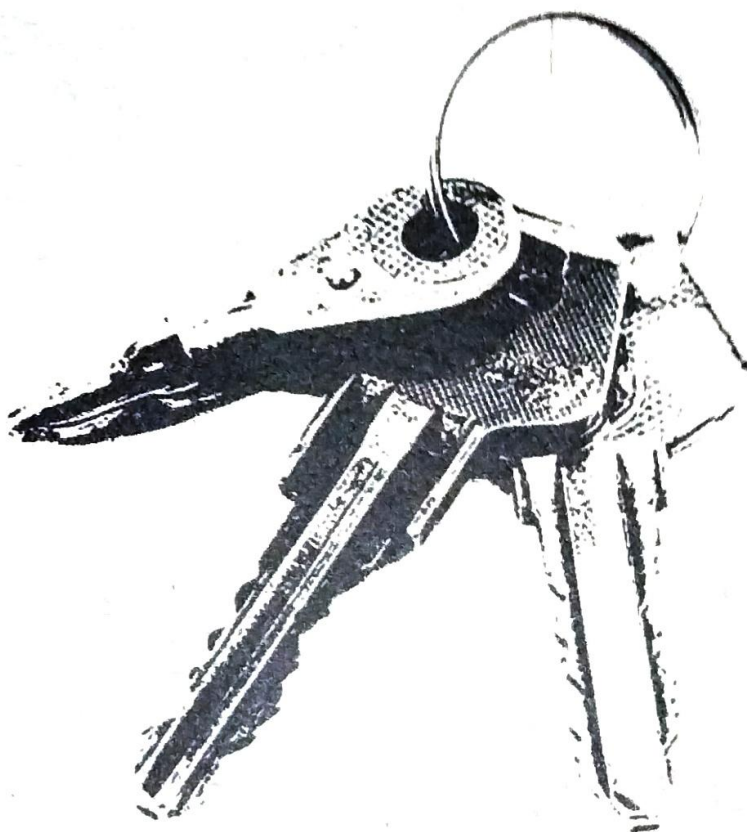

مه‌رگ

دوو چۆله‌که له‌سه‌ر لقه‌داریک نیشته‌وه، نیره‌که به
مییه‌که‌ی گوت: «وه‌ره ببه به جووتی من، وه‌عد ده‌ده‌م
له ئارامترین پاساردا هیلانه‌یه‌کت بۆ ساز که‌م، وه‌ک
بیچووه‌کانمان، خۆراک ده‌که‌م به ده‌می تۆیشه‌وه،
هه‌رچیت بویت، بۆتی دینم، کرم و کوله، یا په‌پووله...
دُنیا به له په‌نای مندا خۆشبه‌خت ده‌بیت، گهر بزانی‌ت
چه‌ند به‌هیزم، بی دوودلی رازی ده‌بیت، دنیایه‌ک
ئه‌زموونم هه‌یه، نیوه‌ی ئاسمانم ته‌ی کردووه و باکم به
هیچ ترسیک نییه...»

هیشتا ته‌واو گهرم نه‌بووبوو و باسی مه‌زنایه‌تی خۆی
ته‌واو نه‌کردبوو، مندا لیککی چه‌توون به دارلاستیکیکه‌وه
نیشانه‌ی لی گرت، به سی چرکه سه‌ری نیره‌ی
خۆه‌لکیشی فره‌ویژی به به‌ردیکی غل و لووس، په‌رانده
بیست مه‌تر ئه‌ولا!

御朱印

زانای

کابرایه کی نه فام به تو وره ییه وه رووی ده می کرده
زانایه ک: «ئاده ی پیم بلی: بوچی ههرگیز هیچ زاناییک له
وهلامی هیچ پرسیاریکدا نالیت (نازانم)؟»

کابرای زانا بزه ییکی کرد و گوتی: «ئه وه ی راستی بیت...
نازانم!»

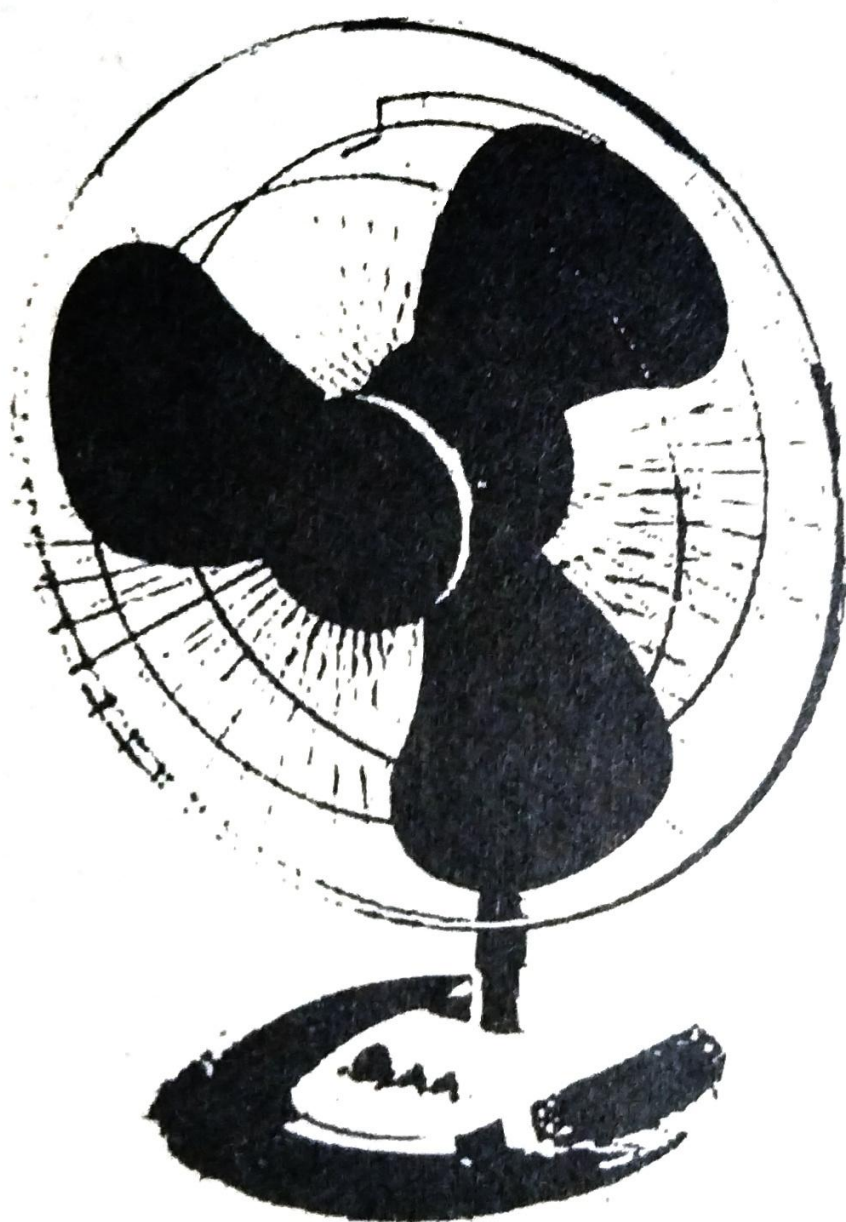

海老の殻を煮て食ふ

درو

خونه ناسیك له نیو كوردا به و په ری متمانه به خو بوونه وه
 باسی ئه وهی ده كرد، پیاوی راستگو باكي به رای ئه وانی
 ديكه نییه و هینده بروای به خو یه تی، په نا یو فر و فیل
 نابات، ههولیش نادات به زور قه ناعه ت به وانی دی بینیت،
 دواتر پر به گه رووی هاواری كرد: «قه سه م به خوا، یو
 هیچ شتیك له عومرمدا هه رگیز سویندم نه خوار دووه!»

رہ شبینی

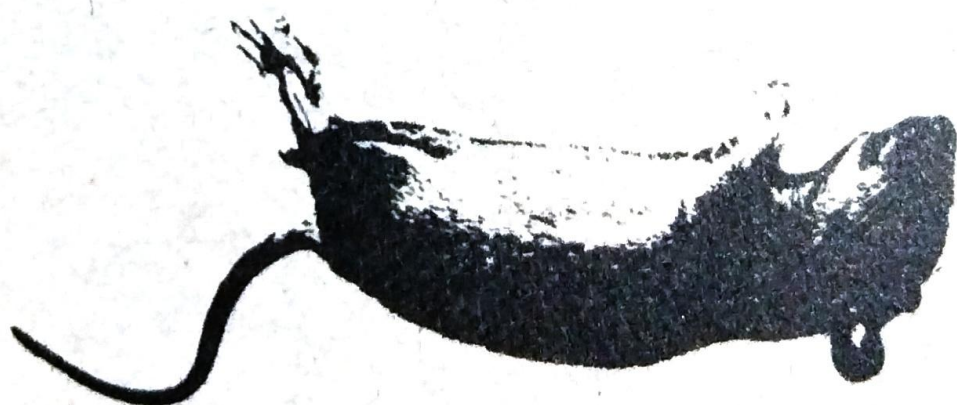
کورہ رۛ شبینه که چووہ داوای ئه و کچه ی وا سی ساله
 ئه وینداریتی، که هاته وه، له ژووره که ی خویدا له سهر
 پشت راکشا...

گوئی له دهنگی پانکه که گرت که به خاوی ئیشی ده کرد،
 وهختیک به وردی گوچکه ی دایی، دهنگی سوورانی
 پانکه که دهیگوت: «نایدن، نایدن، نایدن!»

فهرا مۆشی

له سههه سهفه به بیزاری و تووره ییه وه دانیشتبوو،
 قاپی شله که ی ئه م له هیی ئهوانی دی گوشتی که متر
 تیدا بوو، بیری له وه ده کرده وه «چۆن وا ده بییت؟ ئاخر
 ئهوی مردوو وه و ئه مان نانی پرسه که ی ده خوون، دۆستی
 گیانیی ئه م بوو و ئهوانی تری زۆر نه ده ناسی!»

وههم

پینج منال گوئیان له تهقه تهقی دیویک بوو که له ژووره
 بنینه وه دهنگی دههات، وهخت بوو زیره بکهن، له پر مناله
 چه توونه که ی هوسییان هاته لایان، ویستیان بیده نه
 دهستی دیوه کان و له دهستی رزگاریان بییت، گوتیان:
 «بروره ئه و ژووره وه، مشکیکی تیایه، ئه گهر توانیت
 بیکوژیت، هاوریتیت ده که یین.» ئه و چووه ژووره وه و
 ئه وان رایان کرد.

دوای پینج خولهک له زرمه زرم، کوره هاته ده ره وه و
 مشکیکی توپینراوی به کلک هه لگرتبوو!

گولپهارچک، لدم پاپیری، مومومندا دهر ویت

ژن

كورپچكەكە بەكەيفەوہ گوتى: «ئەللا چەن خۆشە كورم
و كچ نيم!»

دايكى پرسىيى: «بۆچى رۆلە گيان؟»

ئەويش گوتى: «ئەي بۆ ئەوہى كە گەورە بووم، وەك
تۆ ئەو گشت ئىشە ناكەم، وەك باوكم بۆ خۆم ھەر
رادەكشىم و سەيرى تەلەفريۆن دەكەم!»

پوچی

جاریکیان ریوییه کی گهر ری هه له دهکات و به نیازی
په یدا کردنی پله گوشتیکی گهنیو دهچیتته بییشه ی
گه له شیریکه وه، له وی شیره کان په لاماری ددهن و
دهوری ددهتن، ئه میش ناچار دهست دهکاته زیقه و
نووژه و نرکه و ناله، ئیتر هه رچی ریوی و که متیاری
ئه و ناوه هه ن هه ول ددهن بگه نه فریای و قوتاری
بکه ن...

له نیو زه لکاویکی ئه و نریکانه دا هه ندیک بوق و قالونجه
و میروویش دهنگ هه لده برن و ده لین «ئیمه یش
پشتیوانتین ئه ی ریوی مه زن»!

کولہ ماریک لہم پائیزئی غور و مہدا دہر و زات تہر

چہند چیرؤ کہ لہیہ کی کور دیشراو

بو فروشتن: پیلاوی مندا، هیشتا له پی نه کراوه.

نیرنست هیمینگوای

ھېچ ھۆشم نەبوو، دوو پيالەم تېكرد!

ئالېستېر دانىيال

به خاکسپاردنه که ته واو بوو. هه ولی دا خوی کورسییه
تایه داره که ی برانیت!

جه عفه ری جاسمی نه ژاد

زیندانییه که کلیله که ی له که مهری پاسه وانه که کرده وه
و قووتی دا.

سه یید محهمه دی حسینی

پیاوه که هیمن دهخهوت، ژنه هه موو شهویک له رۆمانه که
دههاته دهروهه بۆ لای!

مریه می ئارامش

به سهرقوله که ی عهره قی نیوچاوانی سری و گوتی:
کاتیک گهره یش ببین، هر ده بیت هینده کار بکه ین؟!

نه ناسراو

(له کتیی «شازده کوچولو در مترو» دوه)

ته نيا حاجي

Tanya Haji | ته نيا حاجي

public channel

Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چه نالېک تايبه ت به کتیب و بابته تی جياواز ♥

ئهم کتیبه له لایه ن { نازیزیکی چه نال }
کراوه به دیاری بو خویننه ران

چه نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

کتیبه جابکر اوه کانی برقره ی بیر میانه و

۱. ئهرکی ئه مړوی گه نجی موسولمان.
ن: یووسف قهره زاوی. و: شقان ئیبراهیم.
۲. ئایین له سهرده می زانستدا.
ن: یووسف قهره زاوی. و: محهمه دی مه لا حه سه ن.
۳. ئه و ئیسلامه ی بانگه وازی بو ده که ین.
ن: یووسف قهره زاوی. و: شقان ئیبراهیم.
۴. ئافره تانیکې باومردار.
ن: یووسف قهره زاوی. و: ږووبار عومره ئیبراهیم.
۵. بوونی خوا.
ن: یووسف قهره زاوی. و: حه سه ن پینجوینی.
۶. یه کتاپه رستی.
ن: یووسف قهره زاوی. و: سالار عه بدوږپه حمان.
۷. موسولمانان و جیهانگیری.
ن: یووسف قهره زاوی. و: سهرکه وت جه لیل.
۸. قسه گه لیک له مه ر میانه ویی ئیسلامی.
ن: یووسف قهره زاوی. و: هیوا مه حموود جاف.
۹. ږولی قهره زاوی له چه سپاندنی میانه ویی ئیسلامیدا.
ن: ئه کرهم که ساب. و: هیوا مه حموود جاف.
۱۰. چله سه ری ئیسلام بو گرفتې هه ژاری.
ن: یووسف قهره زاوی. و: حه مه که ریم عه بدوللا.

۱۱. زانایه ک و سته مکاریک.

ن: یووسف قهرمزای. و: ئیحسان بورهانه دین.

۱۲. روشنبیری بانگخواز.

ن: یووسف قهرمزای. و: هیمن خورشید.

۱۳. نه وهی سهرکه وتن.

ن: یووسف قهرمزای. و: یووسف مهلا خلیل.

۱۴. سیسته می سته مکاری، سهره لدان و پروو خانی.

ن: قانع خورشید.

۱۵. مرووف و په یامداری.

ن: قانع خورشید

۱۶. میژووی شتوینراومان.

ن: یووسف قهرمزای. و: ئیکرام کهریم.

۱۷. هوکاره کانی سهرکه وتنی ره وتی ئیسلامی میانره و.

ن: عومهر عه بدولعه زیز.

۱۸. ئاو و ئاور.

ن: هیمن خورشید.

۱۹. ئایین و ههرا.

ن: عومهر عه لی غه فوور.

۲۰. حه سه ن به ننا رابه ری بیداری.

ن: هیوا مه حموود.

۲۱. قومیک ئاوی سلرد بو گه روویه کی تینوو.

ن: قانع خورشید.

۲۲. سه له فیه ت، واتا و میژوو.

ن: قانع خورشید.

۲۳. وه هابییه ت، و تاریکی ره خنه یی.

ن: حامد ئه لگار. و: سه یوان عه لی.

۲۴. په یکه ر و وینه له نیوان دهق و واقیعدا.

ن: ریناس ته حمه د.

۲۵. ته فین، ته نیا بیانوی ژین.

ن: قانع خورشید.

۲۶. فووکردن له خوله میث.

ن: هیمن خورشید.

۲۷. بوچی نیسلام؟

ن: یوسف قهره زاوی. و: پروبار عومه ر ئیبراهیم.

۲۸. عیشق له نیوان عه قل و ئاییندا.

ن: قانع خورشید.

۲۹. ئایا موسولمانان ده بنه حه فتاوسی به شه وه؟

ن: حاکم موته یری، سه یید حه سه ن سه قاف. و: یوسف مه لا خه لیل.

۳۰. به خشینی نرخ (قیمه ت) له زه کات و سه رفیتره دا.

ن: یوسف قهره زاوی. و: قانع خورشید.

۳۱. مه لای گه وره، کوڅای دیوه خانی هزر و میوانی دیوانی شیعر.

ن: قانع خورشید.

۳۲. مروّف و باوه ر.

ن: مورته زا موته هه ری. و: ئارام سه لاح.

۳۳. به ردبارانکردنی زیناکه ر له قورئاندا نییه.

ن: موسته فازه لمی. و: شقان ئیبراهیم.

۳۴. ته فین، تنی حیجه تا ژینی.

ن: قانع خورشید. و: ته یاز عه بدوللا مزرووری.

۳۵. بو ته و گه نجانیه ی ده چنه زانکو.

ن: قانع خورشید.

۳۶. دیلرده ی هه لگه رانه وه له دین.

ن: قانع خورشید، ریناس ته حمه د.

۳۷. بو ته وانه ی وه کو خومن.

ن: قانع خورشید.

۳۸. سوننەت و بیددەت.

ن: یوسف قەرەزاوی. و: محەمەدی مەلا حەسەن.

۳۹. تێڕامانیک لە چەمکی بیددەت.

ن: محەمەد مەلا مەحمود تلوگۆزی، یوسف مەلا خەلیل.

۴۰. گرافتە کە لە کۆیدایە؟

ن: یوسف قەرەزاوی. و: ئەحمەد حسین.

۴۱. ئایین و ناتوندوتیژی.

ن: عومەر عەلی غەفوور.

۴۲. بۆ ئەوانە ی وەکو خۆمن (۲).

ن: قانع خورشید.

۴۳. دیوێکە ی تری جەلالەدین.

ن: قانع خورشید.

۴۴. ئەبووحامدی غەزالی و تێروانینی بۆ زانستی کەلام.

ن: قانع خورشید. و: عەلی حسین.

۴۵. سەدەیه ک گەرانه وە بۆ قوولایی میژوو.

ن: ئەمجد شاکی.

۴۶. گۆرە لکەنەکان، ئەو ژیارە ی گۆر بۆ مروقایەتی هەلدە کە نیت.

ن: پۆژی کاروودی. و: ئەحمەد حسین.

۴۷. لە شامە وە بۆ شیراز.

ن: قانع خورشید.

۴۸. تیرۆری فیکری.

ن: یوسف قەرەزاوی. و: میران مەجید.

۴۹. ئاریشه کانی ئەوین.

ن: مستەفا مەحمود. و: سەرمد ئەمیر.

۵۰. بۆ ئەوانە ی وەکو خۆمن (۳).

ن: قانع خورشید.

ن: یوسف قهره زای. و: یوسف مه لا خلیل.

۵۲. خویندنه وهیه کی سوفیکه ری و ته ریکه تی نه قشبه ندی.

ن: ئەمجد شاکه لی.

۵۳. کتیبیک بانتر له خه یال.

ن: محمه د سه عید په مه زان بووتی. و: میران مه جید، محمه د شافیعی.

۵۴. باسوخواسی به ندایه تی و ئەوینداری.

ن: عه بدولکه ریم سرووش. و: عه لی حسین.

۵۵. گه پان به دواي مانادا.

ن: ترینا پوله س. و: قانع خورشید، هاروون ماهووتی.

۵۶. هونه ری ساده نووسی و جواننووسی.

ن: پهزا بابایی. و: عه لی حسین.

۵۷. زیده پویی له ئاییندا، هوکار و چاره سه ر.

ن: عومه ر عه بدولعه زیز. و: هلوکار قادر خانه قایی.

۵۸. نووری بوونت له ئاوینه ی گشت هه بوویه کدا ده بینم!

ن: قانع خورشید.

۵۹. له باره ی ته نیاییه وه.

ن: قانع خورشید.

۶۰. زمانی کوردی، پیویستی پارسنتی، مه ترسیی هه لوه شانه وهی،

ن: عه لی حسین.

۶۱. ئاوپردانه وهیه ک له پوژئاوا و پوژه لاتناسی،

ن: ئەمجد شاکه لی.

۶۲. پیگه ی فهرمووده له نیوان یار و نه یارانیدا،

ن: ئەحمده ئیین یوسف ئەلسه یید، و. میران مه جید.

۶۳. گولبه هاریک له م پاییزی عومره مدا ده پرویت،

ن: قانع خورشید.

ئەوى راستى بىت من لافى چىرۆكنووسى لى نادەم و
پروايش ناكەم لەم ژانرەدا سەرکەوتوو و لىزان بىم و
نيزىشم نىيە كارى تىدا بىكەم و خۆمى پىوھ قال بىكەم،
بە ئىشى خۆىشمى نازانم، بەلام ئەلەقى زۆر حەزم
بە خۆىندنەوھى چىرۆك و گىرانەوھى بە ھەموو
شۆھەكانىيەوھى و تا پىم بىرۆت، واز لە خۆىندنەوھى
ئەدەبىيات بەگشتى و چىرۆك و پۆمان بەتايىبەتى ناھىنم.

۳۰۰۰ دىنار

ISBN:978-9922-626-99-4

9 789922 626994

